

saameget er indlysende, at der ikke kan være Spørgsmaal om at berøve Postvæsenet, det vil altsaa sige Bogmandslaugene og Postholderierne, dette Monopol, uden tillige at fritage Postvæsenet for Forpligtelsen til at skulle befordre Reisende i alle Tilfælde. Det vil altsaa, naar man kommer ind paa Friheden, være nødvendigt at overlade til Postvæsenet selv at lade de Router falde, der ikke kunne betale sig, og hvor det ikke er fordeelig for det at holde et Antal Vogne, at indskrænke sig til at holde de Vogne, der ere nødvendige til Brev- og Pakkepostens Befordring, og det gaaer ikke an at opretholde Fordringen til Postvæsenet om, at det skal skaffe Befordring, ved Siden af, at man giver Befordringsretten fri. Hvad min Mening er om denne Sag, maa nu vel være klart af, hvad jeg her har sagt. Hvorvidt en saadan ny Tingenes Tilstand kan indordnes i det hele System, der nu bestaaer, og hvorvidt Tiden er kommen til, at dette System, der i sin Tid har stiftet stor Nytte, kan ophæves eller modificeres, kan jeg ikke i Dieblirket have nogen afgjørende Mening om; men det vil ligge i, hvad jeg har sagt, i hvilken Retning mine Bestræbelser vil gaae. Om der vil være Anledning til særligt at gjøre Noget for Kjøbenhavn, og om man i saa Fald maatte blive staaende ved blot at udvide Bogmændenes Ret, eller om man tillige burde udvide Retten til at befordre for Betaling til en videre Kreds, maa jeg have mig forbeholdt.

Mlong: Efter Omstændighederne finder jeg den ærede Ministers Svar tilfredsstillende og takker ham derfor.

Formanden: Jeg betragter da Forhandlingerne i Anledning af den foreliggende Forspørgsel som sluttede.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling*) af Forslag til Lov om Tilskud til det kongelige Akademi for de skønne Kunsters Hovedkasse.

Der var til denne Behandling fremkommet følgende Endringsforslag.

Af Bjerring:

I første Linie af Lovforslaget indstyttes imellem „til“ og „det“ Ordene: „Hovedkassen ved“; og „Kunsters Hovedkasse.“ forandres til „Kunster.“

I Titlen indstyttes imellem „til“ og „det“ Ordene: „Hovedkassen ved“ og „Kunsters Hovedkasse.“ forandres til „Kunster.“

Bjerring: De to Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til det foreliggende Lovforslag, gaae egentlig begge ud paa det Samme, nemlig at rette en uheldig Form i Titlen, og jeg troer, at jeg ved Sagens forrige Behandling saa tilstrækkelig har motiveret disse Endringsforslag, at det ikke vil være nødvendigt at tilføie Noget for Dieblirket.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Seg maa bellige, at jeg kom for silbe, dengang denne Lov var til første Behandling, saa at jeg ikke fik Anledning til at gjøre nogen Bemærkning ved disse Endringsforslag. Seg anseer det for meget tvivlsomt, om de ere rigtige. Det er meget tvivlsomt, hvorledes saadanne Ord, der ved Præpositioner smelte sammen til eet Begreb, skulle behandles. Naar Forholdet er det, at Forbindelsen imellem dem er løs, saa er det jo aldeles rigtigt, at man ikke kan give det sidste Ord i Sammensætningen et Genitiv og lade det gaae paa det Hele. Men naar de Ord, der stilles sammen, indgaae en saa nøie Forbindelse, at de blive til et eneste Ord, saa strider det ikke imod Sprogbrugen, at man kan behandle dem paa den Maade, som skeet er i Lovens Titel. Seg troer godt, at man kan sige: „Det kongelige Akademi for de skønne Kunsters Hovedkasse“; thi „Akademiet for de skønne Kunster“ smelter sammen til et eneste Ord, og som saadant kan det declineres. Maa jeg nævne nogle Exempler herpaa. Naar jeg siger: „Badeanstalten ved Nyshøsten“, saa ere disse Ord

*) 1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1222.